

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120010530
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120010530.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriány Považanovej a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovaného X. R. a spol., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 11. augusta 2021, o odvolaní obžalovaných X. R. a P. O. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 27.11.2020, sp. zn. 5T/24/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných X. R. a P. O. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica uznal obžalovaných X. R. a P. O. rozsudkom zo dňa 27.11.2020, sp. zn. 5T/24/2020 za vinných, a to obžalovaného X. R. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b), j) Tr. zák. a obžalovanú P. O. za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b), j) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ obvinený X. R.

ako rodič P. R., narodenej XX.XX.XXXX a Q. R., narodenej XX.XX.XXXX povinný podľa § 62 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom znení podieľať sa na výchove a výžive dieťaťa a napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/148/2005-96 zo dňa 25.07.2005, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 26.11.2005 bol zaviazaný prispievať na výživu a výchovu dcér sumou 645,- Sk (21,41 Eur) na každé dieťa zvlášť vždy do 20. dňa v mesiaci vopred a rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 32P/350/2016-174 zo dňa 22.08.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 22.09.2017 bol zaviazaný prispievať na výživu a výchovu dcér zvýšenou sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima počnúc 01.05.2016 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet P. domova / D. pre deti a rodiny V. W. I., Q. č. XX a ako rodič maloletého J. O., narodeného XX.XX.XXXX povinný podľa § 62 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom znení podieľať sa na výchove a výžive dieťaťa a napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32P/350/2016-174 zo dňa 22.08.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 22.09.2017 bol zaviazaný prispievať na výživu a výchovu syna sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima počnúc 01.05.2016 a vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet P. domova / D. pre deti a rodiny V. W. I., Q. č. XX, si takto určenú výšku vyživovacej povinnosti v Y. V., okres Y. W., a na iných miestach kde sa pohybuje, riadne a včas neplní, z evidencie nezamestnaných bol opakovane vyradený, nie je poberateľom dávok v hmotnej núdzi, pričom si sám privodil stav bez hmotného zabezpečenia, čím mu

za obdobie od 26.11.2005 do 13.08.2018 /dcéra P./, za obdobie od 26.11.2005 do 23.05.2019 /dcéra Q./, za obdobie od 01.05.2016 do 17.06.2020 /syn J.O./ s výnimkou mesiacov január 2006 až marec 2007, február 2010 až október 2011, júl 2012 až máj 2014, január 2015 až apríl 2018, máj 2018 až január

2019, apríl 2019 až máj 2019 vo vzťahu k D. pre deti a rodiny V., so sídlom W. I., Q. č. XX vznikol dlh na výživnom vo výške 2 293,75 Eur,

za obdobie od 24.05.2019 do 21.06.2019 vo vzťahu k Q. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. sv. B., S. XX, O. O., vznikol dlh na výživnom vo výške 28,08 Eur

a koná tak napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/66/2016 zo dňa 17.06.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.06.2016, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, od uloženia súhrnného trestu bolo upustené vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 3T/166/2014 zo dňa 11.09.2014, pričom trest bol vykonaný dňa 12.05.2018,

2/ obvinená P. O.

ako rodič P. R., narodenej XX.XX.XXXX a Q. R., narodenej XX.XX.XXXX povinná podľa § 62 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom znení podieľať sa na výchove a výžive dieťaťa a napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/148/2005-96 zo dňa 25.07.2005, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 26.11.2005 bol zaviazaný prispievať na výživu a výchovu dcér sumou 645,- Sk (21,41 Eur) na každé dieťa zvlášť vždy do 20. dňa v mesiaci vopred a rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 32P/350/2016-174 zo dňa 22.08.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 22.09.2017 bol zaviazaný prispievať na výživu a výchovu dcér zvýšenou sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima počnúc 01.05.2016 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet P. domova / D. pre deti a rodiny V., W. I., Q. č. XX a ako rodič maloletého J. O., narodeného 21.09.2003 povinný podľa § 62 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v platnom znení podieľať sa na výchove a výžive dieťaťa a napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32P/350/2016-174 zo dňa 22.08.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 22.09.2017 bol zaviazaný prispievať na výživu a výchovu syna sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima počnúc 01.05.2016 a vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet P. domova / D. pre deti a rodiny V. W. I., Q. č. XX si takto určenú výšku vyživovacej povinnosti v P., a na iných miestach kde sa pohybuje riadne a včas neplní, nie je evidovaná ako uchádzač o zamestnanie, z evidencie bola opakovane vyradená, nie je poberateľom dávok v hmotnej núdzi, pričom si sama privodila stav bez hmotného zabezpečenia, čím jej za obdobie od 26.11.2005 do 13.08.2018 /dcéra P./, za obdobie od 26.11.2005 do 23.05.2019 /dcéra Q./, za obdobie od 01.05.2016 do 17.06.2020 /syn J.O./ s výnimkou mesiacov január 2013 až august 2014, január 2015 až október 2017 vo vzťahu k D. pre deti a rodiny V., so sídlom W. I., Q. č. XX vznikol dlh na výživnom, ktorý neuhradila ani len čiastočne vo výške 5 514,14 Eur,

za obdobie od 24.05.2019 do 21.06.2019 vo vzťahu k Q. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. sv. B., S. XX, O. O. vznikol dlh na výživnom vo výške 28,08 Eur.

Za to okresný súd obžalovanému X. R. uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere jedného roka. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanej P. O. uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere jedného roka. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ju na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podali včas, t. j. v zákonom stanovenej lehote odvolania obidvaja obžalovaní.

Obžalovaná P. O. toto odvolanie podala ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 27.11.2020, pričom takto podané odvolanie bližšie nezdôvodnila, a to ani prípadným následným písomným podaním. Na verejnom zasadnutí dňa 14.07.2021 uviedla len toľko, že jej odvolanie smeruje proti výroku o treste napadnutého rozsudku.

Obžalovaný X. R. podal odvolanie písomným podaním zo dňa 01.02.2021, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 02.02.2021, z ktorého obsahu vyplýva, že smerovalo proti výrokom o vine a o

treste. V písomných dôvodoch uviedol, že s rozsudkom okresného súdu nesúhlasí. § 207 Tr. zák. je jediný, ktorý sa dá zaplatiť a odsúdený nemusí vykonať trest. Je ochotný svoj dlh zaplatiť a urobiť všetko, čo je v jeho silách.

K odvolaniu obžalovaného X. R. sa vyjadril zástupca poškodeného W. W. rodiny, D. pre deti a rodiny V., Q. písomným podaním zo dňa 25.02.2021, doručeným okresnému súdu dňa 26.02.2021. Uviedol, že X. R. ich zariadenie t. č. nekontaktuje. P. R. - P., nar. XX.XX.XXXX, Q., nar. XX.XX.XXXX a X. nar. XX.XX.XXXX sa v ich zariadení už nenachádzajú. P. R. bolo dňa 13.08.2018 ukončené poskytovanie starostlivosti v ich zariadení. Q. R. sa dňa 23.05.2019 osamostatnila a ich zariadenie ukončilo poskytovanie starostlivosti. X. R. ich zariadenie dňa 24.10.2019 odovzdalo do starostlivosti D. Z., na základe rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 37P/227/2019-24 zo dňa 11.10.2019. Otec X. R. zaplatil výživné nasledovne: X. R. výživné začal uhrádzať až od septembra 2016 prispieval na výživu detí - formou zrážok z pracovnej odmeny v L. - do októbra 2017 to bolo celkom 323,13 Eur. Dovtedy na výživu detí nijak neprispieval. Od prepustenia z L. uhradil X. R. výživné raz - v auguste 2018 v sume 10,- Eur. Do dňa 25.02.2021 zaplatil celkovo 333,13 Eur. Komunikácia s X. R. ohľadne splátkového kalendára dlžného výživného bola nasledovná: Dňa 24.07.2019 obdržali od obžalovaného žiadosť o splátkový kalendár dlžnej sumy výživného na maloleté deti umiestnené v ich zariadení. Na základe informácie od neho a jeho žiadosti si stanovil výšku splátky na 500,- Eur. Listom zo dňa 06.08.2019 mu bolo oznámené, že sa jeho žiadosti vyhovuje. Dňa 16.09.2020 ich zariadenie opakovane kontaktoval obžalovaný a žiadal o zníženie splátky, žiadal, aby mu bola stanovená výška splátky na 200,- Eur mesačne, vedenie D. jeho žiadosti vyhovel. Do dňa 25.02.2021 nezaplatil žiadnu z uvedených splátok.

Verejné zasadnutie krajského súdu o odvolaniach obžalovaných bolo vykonané na návrh krajského prokurátora v neprítomnosti obžalovaných, a to za splnenia procesných podmienok uvedených v ust. § 293 ods. 5 Tr. por. O termíne verejného zasadnutia boli obidvaja obžalovaní riadne a včas upovedomení, ako je zistiteľné z obsahu doručky a zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 14.07.2021. Obžalovaný X. R. svoju neúčasť na ňom písomne ospravedlnil zo zdravotných dôvodov, nepožiadaval však o jeho odročenie a ani nepredložil vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bol predvolaný, bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby, o čom bol v písomnom predvolaní riadne poučený. Obžalovaná P. O. svoju neúčasť na verejnom zasadnutí žiadnym spôsobom neospravedlnila.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie o správy na obžalovaného X. R. od zamestnávateľov J. s.r.o Z., z ktorej vyplýva, že žiadnu vyživovaciu povinnosť nenahlásil a U.-V. s.r.o. V., podľa ktorej do práce ani nenastúpil, správy L. O. O., z ktorej je zrejmé, že počas výkonu trestu odňatia slobody nahlásil vyživovaciu povinnosť na mal. deti dňa 19.12.2014, ďalej o aktuálny odpis registra trestov na obžalovaných a o oznámenie D. pre deti a rodiny V. zo dňa 10.08.2021 o neuhradení dlžného výživného obžalovanými.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch, zo strany obžalovaných nedošlo k úhrade ani časti dlžného výživného, preto navrhol odvolania obidvoch obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolaní obidvoch obžalovaných zistil, že tieto boli podané oprávnenými osobami v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podali tieto odvolatelia odvolania a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané prihliadal i pre prípad, ak by toto odôvodňovalo podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolania obžalovaných neboli podané dôvodne.

Primárne je z pohľadu krajského súdu nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým podstatným hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať, i keď hodnotenie dôkazov a z nich vyplývajúce

závery mohli byť uvedené podrobnejšie. Stručne teda vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Zároveň je zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny u obžalovaných X. R. a P. O. zo spáchania skutku kladeného im za vinu a správne postupoval, keď v konečnom dôsledku uznal obžalovaného X. R. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b), j) Tr. zák. a obžalovanú P. O. z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b), j) Tr. zák.

Je potrebné pripomenúť, že obžalovaná P. O. na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, pričom následne na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedala kladne, „áno“, preto okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 7 Tr. por. jej vyhlásenie uznesením prijal a v zmysle § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku sa nevykoná a budú vykonané iba dôkazy súvisiace so skutkom obžalovaného X. R. a s výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 27.11.2020 vykonal výsluch obžalovanej P. O., vypočul poškodenú Q. R., postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por. prečítal výpoveď obžalovaného X. R. z prípravného konania a podľa § 263 ods. 1 Tr. por. aj výpoveď poškodenej Bc. I. Z.. V zmysle § 269 Tr. por. prečítal aj jednotlivé listinné dôkazy zadovážené a zadokumentované v obsahu spisového materiálu, a to najmä rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 25.07.2005, č. k. 5P/148/05-96, právoplatný dňa 26.11.2003, Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 22.08.2017, č. k. 32P/350/2016-174, právoplatný dňa 22.09.2017, rodné listy detí a potvrdenia o návšteve školy, správy W. poisťovne, pobočka G., L. G., pracovisko P. a správy z miesta bydliska na obžalovaných, výpisy z evidencie priestupkov a odpisy registra trestov týkajúce sa osoby obžalovaných.

Nakoľko výrok o vine obžalovanej P. O. už nebol napadnuteľný odvolaním, rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť.

Pokiaľ ide o výrok o vine obžalovaného X. R., krajský súd poznamenáva, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný spôsobom uvedeným v skutkovej vete rozsudku prvostupňového súdu najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách (voči trom svojim deťom) a v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch bol za taký čin odsúdený (pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/66/2016 zo dňa 17.06.2016, právoplatným toho istého dňa). Pokiaľ ide o naplnenie subjektívnej stránky daného prečinu možno konštatovať, že obžalovaný ju naplnil z hľadiska zavinenia minimálne vo forme tzv. nepriameho úmyslu. Nemožno opomenúť, že obžalovaný bol v tejto trestnej veci vypočutý v prípravnom konaní, teda vedel, že sa voči nemu vedie trestné stíhanie, a to za rovnakú trestnú činnosť, za akú už bol v minulosti odsúdený a zároveň bol minimálne uzrozumený s tým, že sa dopúšťa daného prečinu, keďže vedel o veku svojich detí, z toho v tom čase stále mal. J.O. V čase svojho výsluchu bol, a to od 20.05.2019 zamestnaný, mal stály príjem. Spáchanie trestného činu oľutoval. Ochotu uhradiť dlžné výživné prezentoval tak vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, v podanom odpore proti trestnému rozkazu pôvodne vydanému v prejednávanej veci, ako aj v odvolaní podanom proti napadnutému rozsudku. Dokonca požiadal poškodeného D. pre deti a rodiny V. o povolenie splácať dlžné výživné v splátkach.

Odvolací súd k odvolacím námietkam obžalovaného X. R. konštatuje, že obžalovaný aj napriek tomu, že počas celého trestného stíhania deklaroval snahu zaplatiť dlžnú sumu výživného, od jeho výsluchu v prípravnom konaní až do rozhodovania krajského súdu o ním podanom odvolaní nezaplatil ani len časť z dlhu na výživnom, a to napriek tomu, že mal na to nepochybne dlhý časový priestor. Vykonané dôkazy vyznievajúce v neprospech obžalovaného sa dopĺňajú, nadväzujú na seba a vo svojom súhrne preukazujú, že spáchal skutok tak, ako bol ustálený súdom prvého stupňa.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere trestu uloženého obžalovaným, odvolací súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý obžalovaným uložil vyššie uvedené nepodmienečné tresty odňatia slobody, vrátane spôsobu ich výkonu a v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku. Okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol podľa Trestného zákona povinný prihliadnuť, predovšetkým v zmysle ust. § 34 ods. 4 Tr. zák., vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie,

pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, zhodnotil aj osoby obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy.

Súd prvého stupňa u obidvoch obžalovaných správne zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, a to, že sa k trestnému činu priznali a úprimne ho oľutovali (ust. § 36 písm. l) Tr. zák.), ako aj existenciu jednej priťažujúcej okolnosti, a to, že už boli za trestný čin odsúdení (ust. § 37 písm. m) Tr. zák.). Keďže poľahčujúce a priťažujúce okolnosti boli u oboch obžalovaných v rovnováhe 1:1, teda okresný súd mohol obžalovaným uložiť trest odňatia slobody na 1 rok až 5 rokov.

Zákonné a primerané bolo uloženie každému z obžalovaných nepodmienečného trestu odňatia slobody, ako najprísnejšieho druhu trestu, na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 1 rok. Uloženie iného, alternatívneho druhu trestu obžalovaným neprichádzalo do úvahy vzhľadom na výšku dlhu na výživnom, dĺžku trvania trestnej činnosti, ako aj osoby obžalovaných a ich doterajší spôsob života. Navyše u obžalovanej P. O. podmienený odklad výkonu tohto trestu neprichádzal do úvahy aj vzhľadom na ust. § 49 ods. 2 Tr. zák., keď ako už správne konštatoval okresný súd, táto sa časti skutku dopustila počas plynutia dva a pol ročnej skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 4 rokov, na výkon ktorého bola zaradená do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, uloženého jej rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 11.09.2014, sp. zn. 3T/166/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18.11.2014, sp. zn. 5To/108/2014, ktorá jej začala plynúť dňa 12.10.2017. Je tiež potrebné poznamenať, že obžalovaná menila miesta svojho pobytu, keď toto muselo byť zisťované nielen zo strany prvostupňového ako aj odvolacieho súdu.

Súd prvého stupňa nepochybil ani v tom, keď obžalovaných zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože obidvaja boli v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest obidvom obžalovaným obsahuje v primeranom rozsahu nielen prvky represie, ale i prvky individuálnej a generálnej prevencie a zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., ako aj z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody považoval krajský súd odvolania obidvoch obžalovaných za nedôvodné, a preto pomerom hlasov 3:0 rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, keď tieto odvolania podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.